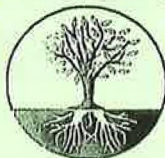

BRANDSPRØJTEN

Årgang 7, nummer 2
Juni 2006

**Skønt at foråret endelig kom, for det
har da været ventet længe.
Er det ikke lige som om, at efter Voldborg
holdt op, er der ingen der har styr på vejret?**

Generalforsamlingen søndag d. 12 marts d.å., blev en god oplevelse, aldrig før er vi, her i foreningen, kommet så hurtigt og nemt over en generalforsamling, men det er også et godt hold vi har i spidsen. Og smørrebrød bag efter var en glimrende idé; det er en god ting, at vi får sludret lidt sammen, og lærer hinanden bedre at kende.

Der var fællesarbejde den 21 maj, og igen d. 17 juni, det giver da mulighed for lidt kontakt indbyrdes, og så er vi allerede nået til Skt.Hans festen d. 23 juni. Reserver dagen, der plejer ikke at være så mange medlemmer og gæster, som arrangørerne har fortjent, når vi tager det store arbejde de udfører i betragtning; så kom og vær med. Der er plads til både børn og voksne, og selv om bålet ikke er så stort, af hensyn til brandfaren, så hygger vi os alligevel. Har du ikke været med før, vil du blive forbavset over hvor mange flinke mennesker du kan møde ved en sådan lejlighed.

84 årige Hans fortæller:

Min fader var en stor og stærk mand, og da jeg var en lille dreng, arbejdede han som daglejer, på de forskellige gårde, eller i grusgraven her på egnen. Lønnen var ringe, og arbejdet usikkert;

Det lykkedes ham at købe en godt slidt Chevrolet lastvogn, så nu var han vognmand; men økonomien var ringe, og en dag kørte han ikke hjemmefra, selv om bilen stod udenfor, læsset med sten.

Der kom en lillebil med to herrer – og chaufføren – i..

Den ene præsenterede sig som kongens foged, og han spurgte om fader kunne betale nogle afdrag som var forfaldne, men det kunne fader ikke, og så ville kongens foged have lastvognen.

Fader sagde, at det var han indforstået med, men han var blevet lidt forsinket, så derfor var vognen læsset, og den kunne jo ikke tømmes lige her hvor vi bodde, men han foreslog, at han tog mig med, og så kørte foran, så kunne herrerne køre bag efter, og så kunne fader læsse stenene af, aflevere vognen, og så ville han og jeg gå hjem.

Det blev aftalen, og så kørte vi.

Vi havde ikke kørt særlig langt, da fader drejede ind på en af bivejene, og lidt derefter ind på en mark,.

Jeg hørte at chaufføren på den anden vogn brugte hornet temmelig meget, men fader lod som ingenting, han havde sat bilen i et lavt gear, og motoren larmede meget, og pludselig var det lige som om at vognen ikke rigtig kunne trække mere.

Så stoppede fader vognen, og vi gik ud. Hjulene på vognen var sunket et godt stykke ned i jorden, og den sank yderligere lidt i.

Så gik fader og jeg hen til lillebilen, og fader beklagede at vognen så uventet var gået i bløde for ham, men her kunne han jo ikke læsse af, så mon ikke hr. kongens foged skulle have fat i Falck eller Zonen?

Alle tre mand i bilen skældte fader ud, men han bad dem være rimelige, han var selv overrasket over som det var gået, og så sagde han ”Kom min dreng, her kan vi jo ikke gøre mere,”

Så gik vi, selv om herrerne vist gerne ville tale mere med fader.

Da vi var kommet lidt væk, så jeg mig tilbage, og da var lillebilen også sunket i, og hr. kongens foged og hans medhjælper var ude at skubbe, Jeg spurgte fader, om vi skulle prøve at hjælpe med at få vognen fri, men som han så rigtigt sagde, at det skulle vi ikke, for så ville det bare ende med at vi fik skylden.

HJN.

Formandens Klumme.

Sæsonen 2006 er allerede godt i gang og det er ukrudtet også. Men det kan ikke tage humøret fra en kolonist, i alle tilfælde ikke for en garvet af slagsen. Det kan nok vække bekymring for en ny at ukrudtet skyder med skarpt og så hurtigt, specielt det på stierne.

Kolonihavefolket er normalt betænksomt folkefærd. Nogle gange udmønter det sig i noget der ikke er så godt, selv om det er af god mening, det bliver gjort. Feks. når der bliver parkeret på vores græsrabat med et eller flere hjulpar, enten af os selv eller vores gæster eller håndværkere. Det er selvfølgelig for at tage hensyn til andre trafikkanter, så de kan komme udenom, men der er masser af plads, bilerne **SKAL** holde på **vejen**. Parkering **SKAL** foregå på de dertil indrettede pladser.

Det offentlige er en mærkelige størrelse.

Hvis man af en eller anden grund har et udestående med ovennævnte, kan man være sikker på at få det at vide før end hurtigt, men når det drejer sig om modsat fortegn, så går det langsommere end langsomt. Det gælder feks.

vores deklaration. Den er jo godkendt af alle relevante instanser, og borgmesteren. Hov skrev jeg borgmesteren, ja det er rigtigt, men tiden er gået, og det er den afgåede borgmester der har underskrevet og ikke den nye. Det skal det være og hvorom alting er, så går der endnu længere tid, før deklarationen foreligger. Og før den er blevet tinglyst, kan en bestyrelse ikke godkende nogle former for tilbygninger.

Jeg vil ønske alle medlemmer nye som gamle, mange gode timer i haverne og vores dejlige haveforening
Brandhøj.

Jens Peter Aastrøm
Formand.

Skvalderkål (igen.)

Skvalderkål er en smuk skærmpolante, hvis hvide blomster lyser op, men den har den – for en plante – store fejl, at den har et så effektivt og aggressivt net af udløbere, at den hurtigt spreder sig over store områder, den kan kvæle alt omkring sig, og den er vanskelig at udrydde.

Det effektive net af gamle og nydannede rødder, vil i flere år være i stand til at sende nye grønne blade op over jorden.

Hvis man væbner sig med tålmodighed, og bliver ved at fjerne alt grønt, planten stikker op over jorden, vil man efterhånden kunne udrydde den; for rødderne skal have noget at leve af, og det er kun bladene der leverer denne næring; men som sagt, det tager lang tid.

Er det en mulighed, at dække hele det område, hvor planten dukker op, med sort plastik, kan man også sulte udløberne ihjel, men det lyder lidt som en teoretisk mulighed, for det er ikke mange steder, i haver som hos os, at vi vil have jorden dækket med sort plastik i måske mere end én sommer.

Jorddækning med flis kan måske være en lidt mere acceptabel løsning.

5 – 10 cm. dække kan måske ikke helt forhindre at skvalderkålen sender blade op, men dukker der grønne blade op mellem træflisen, vil det være let at rode lidt rundt i materialet, så plantens stilke rives over.

I vor egen have har vi fået skvalderkål, men her er det en kamp jeg prøver at vinde, ved at udrydde planten; først prøvede jeg at grave, og samle rødderne sammen, og det gik helt galt, for hver gang jeg fjernede rødder, efterlod jeg ufrivilligt nogle stumper, og næste sommer havde jeg starten til det flotteste grønne bunddække.

Nå, vi kæmper stadig, og måske vinder vi – men det kræver tålmodighed.

hjn

BREVE VEDR. HAVEVANDRING

På grund af omkostninger til porto osv. Ser bestyrelsen sig nødsaget til at opkræve **KR. 50,00** pr. skrivelse.

Næstformand
Mona Pedersen

HAVEVANDRING

Bestyrelsen har været på havevandring d.14-5-06. Mange havde en pæn have med stier som var rensede, og hække der var 1,75m høje. Desværre måtte bestyrelsen sende 42 breve til haveejere, hvor tingene Ikke var i orden. Det giver meget ekstra arbejde for bestyrelsen, og vi mener ikke, at det skulle være nødvendigt at vi gang på gang skal oplyse haveejerne om reglerne i haveforeningen.

Næstformand
Mona Pedersen

Hvorfor vi ikke skal parkere ved siden af vejen:

Fordi bilerne ofte danner hjulspor, og når vi så kommer med græsslåmaskinen, "klipper" den helt nede i jorden, og bare en lille sten, som kommer i klemme, kan ødelægge så meget, at det koster forbavsende meget at få skaden repareret.

Og foreningen har ikke råd til den slags udgifter.

Mælkebøtten - en gammel lægeplante –

Mælkebøtten er vel ikke en af de mest elskede blomster i dagens Danmark, og da i hvert fald ikke i kolonihaverne, hvor det vel ikke er forkert at sige, at den er lagt for had, på grund sin evne til at brede sig, uden hensyn til hvor den er uønsket.

Den har dog været brugt i folkemedicinen, bl.a. mod skørbug.

Helt anderledes er det et sted på Fyn, hvor en enkelt familie på en gård dyrker mælkebøtter, og er økonomisk afhængige af planten.

Et af problemerne ved at dyrke mælkebøtten, er at få den til at gro.

(Et andet er forholdet til naboerne – det ved jeg dog intet om.)

Der bliver samlet flere kilo frø hvert år, og de bliver sået maskinelt; og så kommer der problemet med at få dem til at spire, for de skal helst have lys og høj fugtighed, som f.eks. i bunden af en græsplæne.

Når mælkebøtterne er gået i blomst bliver de høstet med en art mejetærsker, der skærer planten af ved roden, hakker den og samler den på et lad.

De hakkede planter hældes op i en beholder der opvarmes.

Den varme saft centrifugeres, og kommer i store beholdere, og derefter skal den opbevares i nogle uger, i et koldt rum, inden den tappes i 2,5 l. dunke.

Der er rimelig god efterspørgsel efter produktet, selv om det ikke er en drik man nødvendigvis nyder.

Den bitre smag sætrer gang i spytkirtlerne, så et måltid mad lettere fordøjes. Saften virker også udrensende, og siges at kunne være lindrende for bl.a. leddegigtpatienter.

(Sakset og blandet fra flere kilder.)

Først i juni måned er det pinse, og i løbet af måneden er der tre royale fødselsdage, men det som jeg er mest optaget af er, at i denne måned har vi Sct.Hans aften.

Helt tilbage til min drengetid har denne aften for mig stået som noget helt særligt. Det var en højtid når mine forældres naboer og venner fik blus på bålet, og sang – bl.a. midsommervisen. Så vidt jeg husker var vejret altid godt.

Når så bålet var ved at være brændt ned, blev der serveret hjemmeavlede Jordbær.

I dag ville vi nok synes, at der manglede både grilmad, og alt det andet vi nu forkæler os selv, og hinanden med.

Sådan en aften var der en følelse af venlighed og samhørighed, og når aftenen var slut, havde alle haft en god oplevelse.

At fejre Sct.Hans er en gammel tradition her i norden, og det er en betagende tanke, at overalt i landet vil lysskæret fra bålene ramme sommerhimlen.

Selv et så lille bål som vi – med hensyn til brandfaren – tør tænde, vil lyse op, og vi har vist alle så megen fantasi, at vi kan forestille os, at det er stort og buldrende

Hvor vore forfædre ind imellem satte ulykkelige mennesker på bålet, bruger vi nu en dukke, og den må selv finde vej til enten granitbjerget Bloksbjerg (egentlig Brocken i Hartzen), eller til Hekkenfeldt (Hekla i Island.)

I de lange tider hvor man troede på Hekse og trolde, var der ingen nåde for de stakler, som blev kendt som en af disse typer.

Jeg har læst om en fynsk pige, som blev anklaget for trolddom; hendes skyld blev prøvet, ved at hun blev sejlet ud på en sø, og smidt udenbords. Desværre druknede hun, og det var et tegn på at hun var uskyldig. Havde hun reddet sig i land ville det have været et tegn på, at hun havde mægtige kræfter til at hjælpe sig, og så var hun blevet brændt.

Så vidt vi ved, skete den første af myndighederne bestemte heksebrænding i Stege i 1540. og først i 1693 blev skikken forbudt. Alligevel – så sent som i 1722 er det noteret, at der blev sat en heks på bålet i Salling.

Skikken var dog sejlivet, så sent som i 1897 blev en pige i Vendsyssel, udnævnt til at være heks.

Hun slap dog for at blive brændt, men blev i stedet hængt.

Hekse- og troldebrændinger, og alle andre former for aflivninger eller straffe, blev betragtet som en folkeforlystelse, og både unge og gamle stimlede sammen for at få det hele med, og mange beretninger findes, hvor nogle helt bestemt har set fanden selv forlade en besat persons krop, under ildens lutrende virkning.

Bålene havde dog også andre funktioner. Det var fjerne tiders kommunikationsmiddel, og fungerede som telegraf. Man tændte bål på bauehøjene, når der var fare på færde, når fjenden gik i land, og drog hærgende frem.

Man tændte bål på udsatte strande for at vise skibsfarten hvor strandkanten var – det skete også at man ved hjælp af bål, anbragt forkerte steder, lokkede skibe ind imod stranden, så de grundstødte og forliste.

Så blev der strandingsgods til de fastboende, og de kunne så senere i kirken takke den gode gud for den rigdom der var kommet til dem.

Sct.Hans bålet har den funktion, at det minder os om at det er den ene af de tider på året, hvor dagene længde skifter, fra nu af bliver dagene kortere, indtil det anden solhverv i december, hvor dagene så igen – langsomt - bliver længere.

Selvfølgelig fejrer vi midsommer i haveforeningen Brandhøj, og vi har da bål, selv om det som før nævnt, ikke er større end at vi har kontrol over det. De mennesker som udgør festkomitéen, arbejder hårdt for at skabe rammen om festen, og det er altid vellykket, men desværre plejer tilslutningen at være mindre, end man kan både ønske og forvente. Det bliver måske bedre i år. kom og vær med; der er mange hyggelige mennesker i Brandhøj, og vi plejer at få en god aften ud af det.

Det springende punkt plejer at være vejret, men i år har vi i god tid bestilt godt vejr, og det må forventes at bestyrelsen, med formanden i spidsen, holder vejrguderne fast på aftalen.

I vor tid er Sct.Hans en glædens fest. Vi glæder os over at vore omgivelser og haver er fyldt med den kraft som naturen har afgivet i den første del af sommeren. Det er et under at opleve, at alle de tørre kviste, og den bare jord, er levet op igen fra vinterens hviletilstand. At det der vokser allerbedst er ukrudtet, må vi så tage med.

Jeg ønsker alle en god sommer, med regn og solskin fordelt på en passende måde.

Hans Jørgen

Er du plaget af myrer? Der er flere løsninger på problemet. Du kan f. eks. bruge myre-lokkedåser, men det er en dyr løsning. I TVs "Rabat" så jeg, at man kunne blande myregift i pulverform med honning, og servere det for myrerne.

Jeg prøvede rådet sidste år, og det virkede; og det var en billig løsning

For at kun myrerne skulle "nyde godt" af serveringen, har jeg "knækket" metallågene til nogle af de glas, man køber sild, agurker o.s.v.i, sammen, så kun myrerne kan komme ind. Det er begrænset hvor megen giftblanding der skal i hvert låg, nogle få dråber er nok til et helt myrebo, og giften skal være skjult for fugle og andre dyr.

Red.

Som Per Stig Møller siger." Vi skal passe godt på Danmark. Vi er – trods alt – de nærmeste til det".

Og så vor formands sædvanlige afskedshilsen

" Pas godt på hinanden."

Rosenbladsgelé.

Nu venter vi på at roserne blomstrer, så kan du lave rosenbladsgelé – hvis du kan nænne det – og hvis du kan finde blade nok.

1 liter sammenpressede rosenblade

1 liter vand

2 tsk. citronsyre

geleringsmiddel

6 dl. (500 g.) melis

Røde roser giver en pragtfuld rød gelé.

Gule og orange blade giver en orangefarvet gelé.

Skyl bladene i koldt vand. Læg dem i en syltegryde, tilsæt vand og citronsyre, og bring det langsomt i kog.

Lad det simre 1 15 minutter.

Hæld grydens indhold op i en skoldet gelépose og lad saften dryppe af. Mål den, der skal være 7 dl. (spæd evt. med vand.)

Hæld saften tilbage i den rengjorte gryde, og bring den i kog.

Tilsæt geleringsmiddel og lad saften koge i et par minutter.

Tilsæt sukkeret og lad det opløse.

Bring saften i kog, lad den koge 1 minut.

Foretag geléprøven.

Skum og hæld geleén op i glas, der først bindes til næste dag.

og husk: Det er vigtigt – al gelé skal opbevares tørt og køligt.

Og lad mig så være helt ærlig- Jeg aner intet om at lave gelé af nogen slags. Opskriften er ”sakset” fra et gammelt nr. af havebladet. Jeg syntes det så spændende ud.

Opskriftens forfatter: Anemette Olesen.

Visdomsord:

Skulle jeg kun tale med, når jeg havde forstand på det talen er om, så fik jeg ikke sagt meget.

Fremgangsmåden ved salg af hus i haveforeningen Brandhøj.

Inden man bestiller vurdering, skal man sikre sig, at deklARATIONEN er overholdt, i modsat fald vil huset og haven ikke blive vurderet.

1: Man skal indbetale vurderingsgebyr kr. 500,-. Og bestille vurdering.

2: Man skal indlevere tegninger på samtlige bygninger og deres placering i haven.

3: Man skal indlevere en inventarliste, såfremt dette skal indgå i vurderingen.

4: Når køber er fundet skal denne først godkendes af bestyrelsen / forretningsudvalget før der kan skrives en ny lejekontrakt

5: Vurderingen vil ske den sidste lørdag i måneden, med mindre andet er blevet aftalt med vurderingsudvalget.

6: Kontrakterne skrives den anden tirsdag i hver måned.

BRANDSPRØJTEN – HF BRANDHØJSMEDLEMS BLAD

Redaktion denne gang: Hans Jørgen Nielsen, Have 111.

Næste nummer af BRANDSPRØJTEN vil Heinrich Reineche sørge for. Det kan vi glæde os til, for han er langt mere professionel end jeg er, og hans kunnen med en computer overgår det jeg kan præstere.

Har du et indlæg som du vil have ud til medlemmerne af havekolonien, kan du aflevere det i foreningshuset, eller via e-mail heinrich@mail.tele.dk

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte indsendte indlæg.

Sådan træffer du bestyrelsen

I sommermånederne træffes bestyrelsen – ved personlig henvendelse i foreningshuset - hver søndag mellem kl.12 og 13. eller pr. telefon - hver tirsdag mellem 19 og 20

Respekter træffetiderne, bestyrelsen er mennesker som bruger deres fritid til gavn for haveforeningen; men de har også brug for tid til private gøremål, og kan ikke stå til rådighed på alle tidspunkter i døgnet.

Formand	Jens Peter Aastrøm	have 115
Næstformand/sekr.	Mona Pedersen	have 131
Kasserer	Susanne W.Nielsen	have 121
Sekretær	Peter Arnoldi	have 24
Bestyrelsesmedlem	Heinrich Reiniche	have 218
Bestyrelsesmedlem	Bjarne Hoppe	have 213
Bestyrelsesmedlem	Bente Petterson	have 106
1 Suppleant	Tove Falkenberg	have 212
2 suppleant	Grethe Aabolt	have 266

Bestyrelsesmedlemmerne Bjarne Hoppe og Bente Petterson har - som én af deres arbejdsområder i foreningen - Fællesarbejdet.

Vurdering	Robert Hoppe	have 123
Vurdering	Kaj Vennevold	have 215
Suppleant	Ulla Birkved Jensen	have 10

Foreningshusets tlf.: 46 55 13 11

Bestyrelsens mobiltlf.: 22 22 28 35
(Hver tirsdag mellem kl. 19 og 20)

Nyt!

Adresse: Brandhøjvej 100, 2640 Hedehusene

(Modtager også indlæg til bladet.)

Sådan træffer du bestyrelsen

I sommermånederne træffes bestyrelsen – ved personlig henvendelse i foreningshuset - hver søndag mellem kl.12 og 13. eller pr. telefon - hver tirsdag mellem 19 og 20

Respekter træffetiderne, bestyrelsen er mennesker som bruger deres fritid til gavn for haveforeningen; men de har også brug for tid til private gøremål, og kan ikke stå til rådighed på alle tidspunkter i døgnet.

Formand	Jens Peter Aastrøm	have 115
Næstformand/sekr.	Mona Pedersen	have 131
Kasserer	Susanne W.Nielsen	have 121
Sekretær	Peter Arnoldi	have 24
Bestyrelsesmedlem	Heinrich Reiniche	have 218
Bestyrelsesmedlem	Bjarne Hoppe	have 213
Bestyrelsesmedlem	Bente Petterson	have 106
1 Suppleant	Tove Falkenberg	have 212
2 suppleant	Grethe Aabolt	have 266

Bestyrelsesmedlemmerne Bjarne Hoppe og Bente Petterson har - som én af deres arbejdsområder i foreningen - Fællesarbejdet.

Vurdering	Robert Hoppe	have 123
Vurdering	Kaj Vennevold	have 215
Suppleant	Ulla Birkved Jensen	have 10

Foreningshusets tlf.: 46 55 13 11

Bestyrelsens mobiltlf.: 22 22 28 35
(Hver tirsdag mellem kl. 19 og 20)

Nyt!

Adresse: Brandhøjvej 100, 2640 Hedehusene

(Modtager også indlæg til bladet.)